U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Michala Mazance v právní věci **žalobce: D. X. Q.,** proti **žalovanému: Policie České republiky, oblastní ředitelství cizinecké a pohraniční policie Ostrava**, odbor pátrání a kontroly pobytu Frýdek – Místek, P. O. BOX 3 Frýdek – Místek, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2002, čj. PSM – 417/OCP-OKP-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 6. 2003, čj. 22 Ca 317/2002 - 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 12. 8. 2002 byla Krajskému soudu v Ostravě doručena žaloba žalobce, jíž se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2002, jímž bylo rozhodnuto o jeho vyhoštění. V žalobě poukazoval na obtíže, které měl ve své vlasti a které ho vedly k opuštění Vietnamu a následnému podání žádosti o azyl v České republice; té však vyhověno nebylo a žalobce se žalobou u soudu domáhal přezkoumání tohoto rozhodnutí. Zmiňuje též svůj pobyt v SRN, který vysvětluje tím, že se tak stalo proto, že po delší dobu nemohl získat legální pobyt v České republice a legálně zde pracovat; v SRN byl odsouzen pro trestný čin ublížení na zdraví a vykonal trest odnětí svobody v délce 26 měsíců, svého jednání lituje a uvádí, že se tak stalo v důsledku jeho celkové tíživé situace. K samotnému řízení a rozhodnutí žalovaného o vyhoštění pak namítá, že v rozporu s Listinou základních práv a svobod mu nebylo nabídnuto bezplatné právní zastoupení, ačkoliv správní orgán věděl, že žalobce je zcela neznalý českého právního řádu a utrpěl tak na svém právu domáhat se soudní ochrany; rovněž zpochybňuje závěry správního orgánu o uložené délce vyhoštění a konečně též uvádí, že neporozuměl tlumočenému poučení o možnosti podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a proto se včas proti tomuto rozhodnutí neodvolal a domáhá se jeho přezkoumání soudem.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 12. 6. 2003 žalobu odmítl. Rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, žaloba je tak podána předčasně a proto ji s poukazem na § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též s. ř. s.) odmítl. V písemném vyhotovení rozhodnutí soud poučil žalobce o možnosti podat proti rozhodnutí kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Rozhodnutí, přeložené do vietnamského jazyka, bylo žalobci doručeno dne 19. 8. 2003.

Dne 1. 9. 2003 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) k poštovní přepravě podání ze dne 30. 8. 2003, sepsané ve vietnamském jazyce, adresované Nejvyššímu soudu v Brně a označené jako „žádost o přezkoumání soudního rozhodnutí“, v němž, aniž by označil soud a rozhodnutí, jehož přezkoumání žádá, podrobně popisuje svůj život ve své vlasti, proč vlast opustil, co ho vedlo k podání žádosti o azyl v České republice, uvádí své problémy v době jeho pobytu v SRN, způsob, jakým byl zadržen a předán žalovanému a bylo rozhodováno o jeho vyhoštění, uvádí shodně jako v žalobě samé, proč nepodal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolání a dovolává se pomoci soudu. Nejvyšší soud následně pisatele vyzval k předložení podání v českém jazyce, které soud obdržel 12. 9. 2003. Protože z podání nebylo zřejmé, jaké rozhodnutí stěžovatel napadá, vyzval ho, aby tento údaj upřesnil, popř. zaslal soudu fotokopii rozhodnutí, s nímž nesouhlasí; poté, kdy Nejvyšší soud obdržel fotokopii napadeného rozhodnutí (15. 10. 2003), postoupil tyto písemnosti Krajskému soudu v Ostravě, kterému byly doručeny dne 21. 10. 2003. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 5. 2. 2004 vyzval stěžovatele k odstranění vad podání, poštovní zásilka byla soudu vrácena s tím, že stěžovatel, ačkoliv se v místě doručení zdržoval a byl informován o uložení zásilky na poště, si písemnost v odběrné lhůtě nevyzvedl. Krajský soud poté předložil spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. kasační stížnost odmítl pro její opožděnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí krajského soudu, proti němuž směřuje. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Bylo-li v dané věci rozhodnutí krajského soudu v Ostravě stěžovateli doručeno v úterý 19. 8. 2003, počala ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet lhůta k podání kasační stížnosti ve středu 20. 8. 2003 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty, tedy v úterý dne 2. 9. 2003 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Kasační stížnost by byla včas podána pouze tehdy, pokud by v této lhůtě byla podána u Krajského soudu v Ostravě nebo u Nejvyššího správního soudu buď stěžovatelem osobně, nebo podána k přepravě prostřednictvím držitele poštovní licence popřípadě zvláštní poštovní licence a adresována Krajskému soudu v Ostravě nebo Nejvyššímu správnímu soudu. V předmětné věci však stěžovatel své podání, které podle jeho obsahu je třeba považovat za kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu v Ostravě (byť nesplňujícím zákonem stanovené náležitosti pro takové podání), podal sice v zákonem stanovené lhůtě k poštovní přepravě, adresoval ho však Nejvyššímu soudu; v takovém případě by byla lhůta zachována pouze tehdy, pokud by Nejvyšší soud stihl ještě do konce běhu lhůty doručit podání buď Krajskému soudu v Ostravě nebo Nejvyššímu správnímu soudu. Tak se však nestalo, rozhodnutí bylo Krajskému soudu v Ostravě doručeno až 21. 10. 2003, tedy po zákonem stanovené lhůtě k podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Nejvyšší správní soud rozhodl o podané kasační stížnosti aniž by byl zaplacen poplatek za podání kasační stížnosti. I když zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, neobsahuje v případě položky 15 Sazebníku soudních poplatků žádnou poznámku, která by vybrání soudního poplatku za kasační stížnost vylučovala, poznámka č. 5 k položce 18 stanovící soudní poplatek za dovolání v občanském soudním řízení však vylučuje vybrání soudního poplatku pro případ, kdy dovolání směřuje proti rozhodnutí odvolacího soudu, kterým bylo odvolání odmítnuto. Obdobně i poznámka č. 7 k položce 17, stanovící soudní poplatek za odvolání v občanském soudním řízení, vylučuje vybrání soudního poplatku pro případ, kdy odvolání směřuje proti rozhodnutí soudu prvního stupně o odmítnutí podání, kterým se zahajuje řízení. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost směřovala proti rozhodnutí, kterým krajský soud žalobu odmítl, je tato situace obdobná, a proto Nejvyšší správní soud neshledal pochybení v postupu krajského soudu, do jehož působnosti rozhodování ve věcech soudních poplatků náleží, pokud v předmětné věci soudní poplatek nevyměřil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. 4. 2004

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu